HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

סממא מאי. משום דמרי ליכני למר רב יוסף לעיל [מ:] ומיכא ניייתו סממא מד פסקל וחד מכשר הלכך קבעי הכא למאי סמכינן מי אמר להן סממא כתובו ולא אמר להו תיתבו בשוקא ובבייתא ולא אמר להו נמי מיטמרו מי הוי מתנתא טמירתא או לא. ויש מפרשין למודעא קמי לתוקימתא דלא הוי מתנתא טמירתא מכל מתנה מי הוי מודעא ולא נהירא כלל לההוא לישנא דלמרי סממא פסולה ולמאי לא הוי מודעא דהיינו טמירתא: **לא חיישינן.** דליכא טמירתא ולא מגבינן מה ומי מגבינן לא מהדרינן עובדא והיינו דלא קאמר רב מאי דלא מגבינן מלא חיישינן דספק הוא [ה] ומיכא דקיימא ארעא תיקום: **והלכתא חיישינן.** דלא מגבינן מה והלכך צריך לכתוב בתוך השטר וכך אמר לנו בתבוה בשוקא ומתמוה בגברא ותע"ג דלא אמר מלא כתבוה לו סתם שטר מתנה כמו שמקנו מכמיס קאמר: **מתני' לא חזקה שאין עמה טענה אינה חזקה.** בין בחזקת ג' שנים דקרקעות ובמיס ואילנות בין בחזקת יום אחד כגון הנך דלמרינן לעיל (דף ו.) לחזוקי להורדי כו' מיירי וקאמר לצריך לטעון מאיזה כח החזיק בה והלכך כיון דטעין טענתה מעלית שבדין ירד לקרקע זה ומתוך כך החזיק בה כשיעור חזקה שאמרו מכמיס וזה שתק ולא מיחה הויא חזקה ומיהו לא מהני לה אלא לענין שלא יוכל להוציא מידו אבל לענין שיהא רשאי לבנות בו ולנטוע בו לא מהני לה כלום אלא כמי שהחזיק בשל חבירו ואין לו אלא מה שתחת ידו בלבד: **שלא אמר לי אדם דבר מעולם אינה חזקה.** דכיון דלא מחה מיד ואמר שלא מכרו לו אלא מה שתחת ידו בלבד אין זה חזקה כלל: **גמ' פשיטא.** מי מצינו למימר דלא מהני לה חזקה כזו: **מיזכן וזכה ליה.** השתא נמי דקיימא לן דחזקה מהני לה אף על גב דלא מחה מיד מיזכן וזכה ליה: **קמ"ל.** דלא תימא כיון דלא מחה מיד ולא מיחה כלל כמי שמכרו לו דמי דמה שהחזיק בו לא החזיק אלא בשל חבירו קמ"ל: **אמר לי אחוי (לי) שטרך.** מוכן להראות שטרי שהפקדתיו יתמרו שגזלתיה מהל כשאומר לה אמר לי אדם [דבר] מעולם לה יתמרו שגזלתיה מלה שתמיד רגיל שיש לי יכיון שבמלותו [ד] עשה טוי חזקה שיש עמה טענה וקשה דמדקאמר בתר הכי והא אחזיק לי. פירש הקונטרס בניתי כותל על פיו והוא שייע